

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1863

De Sanctis Martyribus Evano Et Hermete In Rhætia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](#)

*Quando passus.
Clarus miraculis et sanctitatis opinione.
Corpus Urbe veteri servatur, ut putat Rubeus.*

Confessoris solemnitatem officium differri. Ast Hieronymus Rubeus Kalendis Januarii mortem pro Christo oppetisse asserit lib. 2 Historiar. Raven. Cajo, inquit, subrogatus Marcellinus, et Marcellino Marcellus fuit. Quo tempore Severus Ravennas, alius ab Archiepiscopo, e medio sublatu est ab Maximiano Augusto: qui decimus et postremus in Occidente Christianos persecutus. Viri enim sancti prodigia, et vitam innocenter actam cum Maximianus accepisset, ob inverteratum in Christianos odium, captum, et sacrificare falsis diis renuentem, uti diximus, interfici jussit Kal. Januarii: cuius cadaver nunc summa religione in Orbito, quam plerique veteribus Herba-

nun fuisse putant, ab incolis conservatur, et colitur. Hoc loco, mea quidem sententia, Franciscus Maurolyeus Messanensis Abbas manifeste aberrasse deprehenditur, qui in suo Martyrologio, hunc fuisse Episcopum scribat: et longe magis Ferretus, qui hunc Severum cum illo confundat, qui fuit Ecclesie Archiepiscopi fratris filius.

Ex variis Autographis.

Falli Rubeum ait Ferrarius: non enim hujus Severi extare Urbe veteri reliquias, sed alterius qui xv Februariorum et 1 Octob. colitur. Petrus de Natalib. lib. 3 cap. 66 S. Severum Martyrem et S. Severum Presbyterum, illum qui xv Februariorum colitur, in unum conflavit.

DE SANCTIS MARTYRIBUS EVANTO ET HERMETE IN RHÆTIA.

I JAN.

Martyrologium S. Hieronymi: In Retia Evanti, Hermetis.

DE S. MAGNO MARTYRE.

I JAN.

Martyrologium Romanum: Eodem die S. Magni Martiris. Eadem habet Bellinus a Padua, Franciscus Maurolycus, Petrus Galesinius aliisque. Nihil præterea de eo reperi.

DE S. THEODOTO MARTYRE.

I JAN.

*S. Theodosius
capite plexus.*

Menaxa 1 Januarii: Eodem die Sanctus Martyr Theodosius gladio vitam finit. Bini deinde versus subjiciuntur, quorum haec est sententia: Non feram, inquit

Theodosius, nisi gratiam Dei capite redemero. Aliquot celebrantur in Latinorum Martyrologiis Theodoti, a quibus tamen diversum hunc reor esse.

VITA

S. GREGORII EPISCOPI NAZIANZENI

PATRIS S. GREGORII THEOLOGI.

CIRCA AN. CHR.
CCCLXXIII.
I JAN.
S. Gregorius pater
S. Gregorii Nazianzeni
sive Theologo.

Sanctum Gregorium Episcopum Nazianzenum, S. Gregorii Theologi parentem, hoc die venerantur Greci, ut ex Menaxa patet; in quibus haec habentur: Eodem die S. Gregorius pater S. Gregorii Theologi in pace quiescit. Eum laudat Gregorius filius in carmine quod de se ipse composuit, et alibi: sed fusissime oratione in ejus funere habita præsente S. Basilio, in quam extant Eliæ Cretensis commentarii et scholia Jacobi Billii, ex cuius interpretatione eam hic damus.

S. GREGORII
THEOLOGI IN LAUDEM PATRIS SUI
GREGORII ORATIO.

JACOBO BILLIO INTERPRETE.

S. Basilii hominifica compellatio-

Homo Dei, et fidelis serve, et mysteriorum Dei dispensator, et vir spiritualium desideriorum: hoc enim nomine sublimes et excelsos viros, et supra ea que oculis cernuntur, positos, Scripture vocat. Quin te quoque Pharaonis, hoc est omnis Ægyptiacae atque adversariae potestatis Deum appello, Ecclesiæ-

que columnam et fundamentum, et Domini voluntatem, et lumine in mundo verbum vitæ sustinens, et fidei fulcimentum, spiritusque domicilium. Et quid nomina ea omnia, que tibi tua virtus peperit, alia aliud tibi concilians atque offerens, recensere pergo? Ceterum die quæso. Unde te habemus, quænam est opera tua, quidque nobis allaturus hue accidis? Quandoquidem omnibus in rebus te Deo adjutore Deique afflatus impulsusque, atque ad eorum, qui te excipiunt, utilitatem moveri compertum habeo. An ut nos visas hue te contulisti? an ut pastorem quæras? an ut gregem visites? nos quidem jam nullos, maximaque nostri parte simul cum eo vita perfunctos, atque hume afflictions locum gravissime ferentes, hoc presertim tempore, quo peritum gubernatorem vitaque nostræ facem, quam nobis salutis ignem e sublimi ostentantem intuentes recto cursu ferebamur, amissimus: illum autem cum omni virtute pastoralique disciplina, quam diuturno tempore collegerat, a nobis morte abruptum, plenum dierum, ac prudentia, et (ut Salomonis verbis utar) gloriæ senectute coronatum: gregem denique anxiū et abjectum, summoque, ut vides, mœro tristitiaque profligatum, non iam in videnti loci requiescentem, nec refectionis aqua enutritum, sed precipitata et soliditudines et barathra, in qua dispersatur, ac pereat, quærerentem,

*Causæ ob quas
ad id funus
venerit Basilius.*

Proverb. 16.
v. 31.